

[Bertel Dahlggaard.]

Formindskelse og det Spekulationsmoment, der ligger i den tiltagende Væreknapthed, og saa siger man: Der er ingen Vej udenom, det maa ende med en Oppustning af alle Værdier og en Udhuling af Pengenes Værdi. Over for saadanne Betragtninger er det, jeg gerne vil sige, at det er af stor Vigtighed at forstaa, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed for, at det skal gaa saaledes. Det er paa den anden Side lige saa vigtigt at forstaa, at en ulykkelig Udvikling som den, jeg her har nævnt, kun kan undgaaes ved en meget fast og maalbevidst Politik. Vi staaer over for et Valg, men med de Forudsætninger, der foreligger i Dag, er det afhængigt af vor egen Vilje, om vi vil undgaa Inflationens Ulykker og dens værste Følger efter Krigen.

Lad mig da understrege: Regering, Rigsdag og Nationalbank maa nu i Samdrægtighed med alle Midler og paa alle Fronter imødegaa en Stigning i Omkostningsniveauet. Man hører ofte rundt omkring i de forskellige Erhverv Ytringer som disse: Vi forstaaer godt, at det er nødvendigt for Landet at hindre de fortsatte Prisstigninger — men saa føjer man til: Der er dog alligevel for vort Vedkommende en Urimelighed paa det bestemte Punkt, her maa Prisen hæves! Paa denne Maade har hvert Erhverv sit bestemte Punkt, og hermed er Svikmøllen i Gang. Jeg haaber oprigtigt, at Regeringen i Samarbejde med de paagældende Myndigheder med større Styrke end hittil vil staa imod alle disse Krav, saafremt ikke Hensynet til selve Produktionens Opretholdelse eller Forøgelse gør deres Opfyldelse nødvendig. Det er svært at sige nej, men har man fornøden Styrke dertil, vil Regeringen til Gengæld gøre sig fortjent til Eftertidens Taknemmelighed.

Med nogenlunde Stabilitet i Importpriserne, med Lønnævnets Fastlæggelse af Lønningerne indtil Marts 1942 og med Fastholdelse af de indenlandske Levnedsmidlers Priser skulde Muligheden være til Stede for at sikre nogenlunde Stabilitet i den kommende Tid. Men Forudsætningen er, at det Grundlag, jeg her har nævnt, fastholdes. Det er tillige det nødvendige Grundlag for, at de priskontrollerende Myndigheder paa deres Omraade kan føre en virkningsfuld Kamp mod Prisstigninger. Under vor Samhandel med Tyskland vil der sikkert ogsaa hos dette Lands Myndigheder være fuld Forstaaelse af, hvor nødvendigt det er for en taalelig Videreførelse af den danske Produktion og den danske Eksport, at dette Grundlag ikke forrykkes.

Jeg beklager meget, at Overvejelser, Regeringen har været inde i med Hensyn til Imødegaaelse af Prisstigning paa Landejendomme, foreløbig er skudt til Side. De sidste Tal, som jeg ved nu foreligger fra Salgsstatistikken, viser, hvorledes de større Landejendomme efterhaanden løftes op i et Niveau, som slet ikke vil kunne holde i Fremtiden. Det er efter min Mening uforvarligt kortsynet, naar netop det største Landbrugs Mænd, som det synes at være Tilfældet, stiller sig hindrende i Vejen for fornuftige Foranstaltninger.

Tiden er nu inde, hvor Viljen til at opretholde et fast Grundlag for vor Økonomi maa sættes ind. Glider vi nu, da kommer de ulykkelige Konsekvenser til Foraaret. Først og fremmest maa man staa fast med Hensyn til de elementære Livsfornödenheder: Brød, Kartofler, Sukker, Mælk, Smør, Flask og Kød, Brændsel og Bolig. Indførelse af et Pristal, som der har været talt om, der hovedsagelig baseres paa dette Grundlag, kan vi fra vor Side ikke have noget imod. Herigennem opstilles det netop klart og skarpt, at Maalet for Regeringens Politik maa være at holde dette Pristal konstant.

Fra Tid til anden ser man enkelte Eksempler paa, at Repræsentanter for Erhvervsorganisationer eller andre Organisationer endnu anvender en tidligere Tids Tonearter ved Fremsettelsen af deres Krav. Jeg skal ikke anføre saadanne Eksempler, men blot sige, at de paagældende har endnu ikke forstaaet, at Ansvaret for, at Landets Økonomi under disse Forhold ikke undergraves, kun kan ligge eet Sted: hos Regeringen. Regeringen har den utaknemmelige Opgave at fordele de Byrder, Europas Ulykke kaster ind over Landet. Til Gengæld har Befolkningen og Erhvervene den Pligt at erindre, at den nuværende Regering er sammensat saaledes, at ingen Byrde paa et Erhverv eller en Samfundsklasse vil kunne faa den samlede Regerings Tilslutning, medmindre den nøjeste Overvejelse har overbevist alle om, at Hensynet til Landet og dets Fremtid gør det nødvendigt.

Fremtiden er da paa det økonomiske Omraade fuld af Farer, som Kræfterne maa sættes ind paa at undgaa, men staaende heroverfor giver det dog nogen Fortrøstning, at det forløbne Aar, alt taget i Betragtning, er gaaet bedre, end vi i Fjor turde vente. Naar dette er Tilfældet, maa det tilskrives mange forskellige Forhold, men det kan ikke omtvistes, at en betydelig Del af Æren herfor maa tilskrives Regerin-